

پول هست اما دست برخی‌ها، شاید این کامل‌ترین توصیف وضعیت فعلی کشور است. ایران‌مان‌با در اختیار داشتن یک‌درصد جمعیت و ۷درصد منابع جهان از تبعیض رنج می‌برد و شاخص ضریب جینی گویای این درد است. سال‌هاست تولید به‌عنوان موتور محرکه رشد اقتصادی معرفی می‌شود تا اقتصاد بیمار کشور را نجات دهد اما ظاهراً، تعارض منافع‌ها مانع از آن‌می‌شود. از ابتدای سال جاری تا پایان آذر، بیش از ۴۳میلیارد دلار صادرات داشته‌ایم و فقط در یک قلم ۶/۵میلیارد دلار طلا وارد کشور شده که بی‌سابقه است و برای اولین بار طلا در صدر واردات کشور جای گرفته است اما وضعیت بازار ارز و معیشت مردم همچنان نگران‌کننده است. در خصوص وضعیت تولید و صادرات و واردات با سیدروح‌الله لطیفی، سخنگوی کمیسیون روابط بین‌الملل و توسعه تجارت خانه صمت به گفت‌وگو نشسته‌ایم.

خانه صمت چه جایگاهی در ساختار اقتصادی کشورمان دارد و چه اقداماتی برای بهبود شرایط حوزه‌های صنعت، معدن و تجارت انجام می‌دهد؟

خانه صمت در استان‌ها، انجمن‌های تخصصی دارد و بیشتر بنگاه‌های کوچک و متوسط در همه حوزه‌ها اعم از معادن، تجارت و تولید از اعضای آن هستند و بخشی از وظایف حاکمیتی وزارت صمت براساس اساسنامه و مصوباتی که هم در این وزارتخانه و هم هیئت دولت بوده، به این شکل واگذار شده است. خانه صمت صدای SMEها (بنگاه‌های کوچک و متوسط) در کشور بوده و البته برخی بنگاه‌های بزرگ نیز جزء مؤسسان و در تشکیلات این خانه هستند، ولی بیشتر اعضا از بنگاه‌های کوچک و متوسط هستند که هم در حوزه آموزش و مجوزها و هم در خصوص برقراری ارتباطات، انتقال مشکلات و موانع به مسئولان استانی و ملی و اقدامات بین‌المللی در کنار سایر تشکل‌ها قرار دارند. تفاوت خانه صمت با اتاق بازرگانی این است که خانه‌های صمت از هم‌افزایی و تجمع تشکل‌های تخصصی تشکیل می‌شوند و این فرصت خوبی است تا در کنار سایر تشکل‌های فراگیر اقتصادی مانند اتاق‌های بازرگانی، بخش تخصصی را نمایندگی و در کنار هم موانع را از سر بردارند و اقدامات خوبی را در جهت تولید و توسعه اقتصادی انجام دهند. همچنین خانه صمت موضوع ارتباطات خارجی را نیز پیگیری می‌کند و حدود ۱۰ خانه صمت استانی تبدیل به خانه معین یک کشور برای توسعه روابط شده‌اند و در کشورهای دیگر ورود کرده‌اند تا کالاهای ایرانی را به آن بازارها معرفی و صادر کنند. در این راستا کمیسیون بین‌الملل نیز پیگیر راهاندازی دفاتر خارجی بوده و علاوه بر آن کالاهای ظرفیت‌های ایران در خارج از کشور را معرفی و همچنین فروش و صادرات کالاهای را تسهیل می‌کند تا کالاهای ایرانی به دست بازارهای جهانی برسد.

یکی از الزامات تحقق رشد ۸درصدی اقتصادی، بهبود وضعیت تولید است، در این خصوص خانه صمت چه اقداماتی انجام می‌دهد؟

خانه صمت در بحث تنقیحی و تقنینی یکی از تشکل‌های فعال در حوزه‌های رفع موانع تولید و گسترش موضوعات مرتبط با اقتصاد با حوزه‌های روابط پارلمانی و روابط با دولت‌های مختلف است و در کنار سایر تشکل‌های ملی موضوعات مرتبط را دنبال می‌کنند تا در حوزه قانونگذاری، قانون‌های متضاد و متعارض را کم‌کم وضع شود و از طرفی هم صدای بخش خصوصی باشند تا موانع و مشکلات را به سهم خود بردارند و در حوزه روابط خارجی هم حدود دو سال است، کمیسویی به نام روابط بین‌الملل و توسعه تجارت شکل گرفته که تمرکز آن روی گسترش تجارت کشور در حوزه‌خارجی است. روابط آن‌را راه‌اندازی کرده است که به صورت تخصصی، رفع مشکلات حقوقی فعالان اقتصادی و موارد اختلافی تا موانع و مشکلات را به سهم خود بردارند و در حوزه برگزاری می‌کند و همچنین ۲۲ سال است که همایش سالانه «تولید ملی، افتخار ملی» را نیز در اواخر هر سال با هدف توجه به تولید داخلی و گسترش فرهنگ استفاده از تولیدات ملی، برگزار می‌کند.

با توجه به اینکه یکی از کارهای ویژه اصلی خانه صمت، حمایت از بنگاه‌ها کوچک و متوسط است و رهبر حکیم انقلاب نیز بارها بر لزوم حمایت از این نوع بنگاه‌ها تأکید کرده‌اند، نقش خانه صمت در حمایت و رونق تولید چیست؟

فرمایشات مقام معظم رهبری برای همه کسانی که کشور را دوست دارند، فصل الخطاب است و اگر همه نهادهای حاکمیتی و غیر حاکمیتی خصوصی به تمام دغدغه‌ها در حد توان خود توجه می‌کردند و یک برنامه عملیاتی مدون به همراه یک فرماندهی واحد این موضوعات را پیگیری می‌کرد، کشور در حوزه اقتصادی و حتی اجتماعی جایگاه بسیار بهتری داشت و قابل مقایسه با وضعیت الان نبود. هر چند که اکنون نیز پیشرفت‌های خوبی در حوزه صنعت و تولید اعم از زمینه استفاده از ظرفیت‌های داخلی و توجه به موضوعات مرتبط با اقتصاد مقاومتی داریم ولی این‌ها سرعت و دغدغه لازم را به صورت کامل ندارند. همانطور که همه می‌دانیم بنگاه‌های کوچک و متوسط یکی از موتورهای پیشران مردمی‌سازی اقتصاد در کشورهای دنیاست که این موضوع مورد تأکید مقام معظم رهبری بوده و امسال هم تأکید ویژه‌تری به منظور مردم‌سازی اقتصاد و جهش آن نیز داشته‌اند. بنگاه‌های کوچک از منابع

محدود یا ترکیبی از منابع کم با اراده‌های بزرگ استفاده می‌کنند، می‌توانند در ایجاد اشتغال، تولید و همچنین ایجاد انگیزه لازم، جهت سهم کردن کسانی که هر چند کوچک، می‌توانند بنگاه‌های محدودی را راه‌اندازی کنند، در اقتصاد کلی کشور نقش بسزایی داشته باشند و همچنین خانواده‌ها نیز با حمایت‌ها و پشتیبانی‌هایی که از هم‌دیگر دارند می‌توانند این بنگاه‌ها را ایجاد کنند و در خیلی از کشورهای دنیا حمایت‌های صنفی و تشکیلی که انجام می‌گیرد، باعث می‌شود سهم قابل توجهی از یک اقتصاد را به خود اختصاص دهند و در کنار ماشینین شدن تولیدات در دنیا و شکل‌گیری شرکت‌های بزرگ چند ملیتی، انسان‌ها بتوانند در کنار هم و با انگیزه‌های لازم در قالب بنگاه‌های کوچک فعالیت کنند. اگر فرایند و روند تجاری‌سازی موضوعات تولیدی در چین را ببینید، نه تنها در بنگاه‌های کوچک و متوسط بلکه در تولیدات خانگی هم اشتغال خانگی را توسعه و پیگیری کردند و شاید خاستگاه خیلی از کارخانه‌های بزرگ، از طریق بنگاه‌های کوچک بوده و پس از انجام آزمون و خطا در بنگاه‌های کوچک و نهادینه‌شدن روحیه تولید و بازاریابی مناسب و کشف بازارها به سمت بزرگ شدن پیش رفته‌اند. در کشور مانیز از هزاران سال پیش روحیه تولید وجود داشته و در خیلی از موارد جزو پیشروها در تاریخ بودیم. داشتن سرعت علم و منابع انسانی تحصیل کرده و پر تعداد، یکی از مؤلفه‌های مورد نیاز توسعه بنگاه‌های اقتصادی متوسط و کوچک است که این ظرفیت در کشور ما وجود دارد ولی طبیعی است، تاب‌آوری این بنگاه‌ها در مقابل موانع و مشکلات مانند بنگاه‌های بزرگ نیست و باید حتماً هم حرفشان شنیده و هم پیگیری شود و این موانع هر چند کوچک تصور شوند، می‌تواند یک بنگاه را از مسیر تولید خارج نمایند. این موضوع باید در یک‌جا پیگیری شود که در استان‌هایخ زیادی از آن به وسیله خانه‌های صمت انجام می‌شود و ارتباط لازم را با دستگاه‌های قضایی، نهادهای اجرایی از جمله وزارت صمت، بانک‌ها، جهاد و سایر سازمان‌های مرتبط برقرار کند و این نقش از سوی اعضای خانه‌صمت که خودشان بر آمده از بنگاه‌های کوچک و متوسط هستند و به صورت انتخابی از تولیدکنندگان شکل می‌گیرند، ایفا می‌شود و مشکلات و منافع هم صنفی‌های خود را پیگیری می‌کنند و جایی که قانون در حوزه فعالیت خانه‌های صمت اجازه می‌دهد به صورت مستقیم ورود کرده و در موارد دیگر از طریق تعامل با سایر سازمان‌های مؤثر، موضوعات مختلف از قبیل تسهیلات بانکی، مجوزها و... را پیگیری می‌کنند. مجموع این اقدامات تلاش برای رونق تولید است.

با توجه به امکانات و ظرفیت‌هایی که در کشور وجود دارد، تحقق رشد ۸درصدی چگونه محقق می‌شود؟

متأسفانه با توجه به تعارض و تضاد منافعی که در برخی موضوعات در بین دستگاه‌های پرشمار مرتبط با برخی تجارت وجود دارد یا از دید قانونینی که بعضاً متضاد هستند و همچنین بخشنامه‌های متعدد و مجریان متکثری که در کشور وجود دارند، تولید را به یکی از سخت‌ترین کارها در کشور تبدیل کرده‌اند. اگر می‌خواهیم تولید به عنوان ستون فقرات اقتصاد کشور براساس فرمایشات مقام معظم رهبری، شکل بگیرد، باید تولید را تسهیل کنیم که باعث شود افرادی که با انگیزه هستند، سرمایه‌شان را به این سمت هدایت کنند و اولویت نهادهای در زمینه تخصیص تسهیلات تولید باشد. اگر این اتفاق بیافتد و تولید از سوی همه نهادهای مردم مقدس شمرده شود و موانع را برطرف کنیم، نگرانی‌های سرمایه‌گذاران و کاسبان برطرف شده و به سمت تولید روی می‌آورند و این موضوع خود موجب تولید ثروت شده و نقدینگی را به سمتی که بار تورمی نداشته باشد هدایت می‌کند و می‌تواند اشتغال ایجاد کند و نگرانی جامعه را برطرف کند و همچنین می‌تواند راه‌های گسترش روابط اقتصادی ایران با سایرین را از خام‌فروشی به فروش کالا برسانند و هر استانی می‌تواند یک قرارگاه بسیار بزرگ تولید باشد. اما با وجود تمام تلاش‌های صورت گرفته از سوی مردم، تشکل‌ها و قوای سه‌گانه، تولید همچنان

اقتصاد

سرویس اقتصادی۶۰۰۸۵۲۳

گفت‌وگوی مشروح «جوان» با سید روح‌الله لطیفی، سخنگوی کمیسیون روابط بین‌الملل و توسعه تجارت خانه صمت

درخشش طلا در صدر جدول واردات کشور

در ۹ ماهه ابتدایی امسال معادل ۵/۵میلیارد دلار طلا وارد کشور شد

متوسط ارزش هر تن کالای صادراتی غیر نفتی حدود ۳۷۱دلار و هر تن کالای وارداتی هزار و ۸۲۱ دلار است

گفت‌وگو

وحید عظیم‌نیا

در سال‌های اخیر و به خصوص از سال ۹۷به بعد واردات هدفمندتر شد و کمتر شاهد واردات کالاهای غیر ضروری هستیم که قبلاً وارد می‌شد. حدود ۷۰درصد وزنی کالاهای وارداتی کشور، شامل کالاهای اساسی مانند گندم، ذرت، برنج، گوشت، لاستیک، حبوبات، روغن، دارو و... است

به ازای هر ۵تن کالای صادراتی، یک‌تن کالا وارد می‌کنیم. بخش کمی از کالاهای وارداتی ما شامل ماشین‌آلات است و عمده کالای وارداتی ما نهادهای تولیدی مانند نهادهای دامی بوده و بخش کوچکی هم شامل واردات طلا می‌شود که حدود ۶/۵میلیارد دلار در ۹ ماهه اخیر بوده که بیشتر برای رفع تعهد ارزی وارد شده است

در ۹ ماهه امسال، واردات ۵۰میلیارد و ۸۸۹میلیون دلار و صادرات نیز ۴۳میلیارد و ۱۴۰میلیون دلار بود. اگر دقیق حساب کنیم حدود ۷میلیارد و ۲۴۹میلیون دلار تراز تجارت خارجی با احتساب طلا و بدون احتساب برق و خدمات فنی و مهندسی منفی می‌شود و اگر ۶/۵میلیارد دلار طلا و ۷۵۰میلیون دلار واردات خودرو را حذف کنیم، تراز ما حدود یک میلیارد و ۳۹۹میلیون دلار منفی است

از ابتدای سال جاری تا پایان آذر ۳۲هزار دستگاه خودرو وارد کشور شده و از گمرک ترخیص شده است. کل مبلغ این خودروها ۷۵۰میلیون دلار بوده و در مقایسه با عدد کل واردات ۵۰میلیارد و ۸۸۹میلیون دلار در ۹ ماهه نخست، عدد کوچکی از نظر ارزشی است

با توجه ظرفیت تولید در کشورمان، وضعیت صادرات و واردات آیا به‌گونه‌ای است که به این ظرفیت ضربه نزند؟ متوسط صادرات هر تن کالای صادراتی غیر نفتی ما حدود ۳۷۱دلار و هر تن کالای وارداتی مانیز هزار و ۸۲۱ دلار است. این یعنی به ازای هر ۵تن کالای صادراتی، یک‌تن کالا وارد می‌کنیم. بخش کمی از کالاهای وارداتی ما شامل ماشین‌آلات است و عمده کالای وارداتی ما نهادهای تولیدی، مانند نهادهای دامی بوده و بخش کوچکی هم شامل واردات طلا می‌شود که حدود ۶/۵میلیارد دلار در ۹ ماهه اخیر می‌شود که بیشتر برای رفع تعهد ارزی وارد شده و ممکن است کمی معدل را بالا ببرد ولی خیلی سهم زیادی در واردات ندارد.

چرا واردات این حجم طلا؟

این واردات برای رفع تعهدات ارزی است. به جای اینکه هزینه زیادی انجام شود و پول خارجی را از طریق دورزدن تحریم‌ها تبدیل کنیم و در ضمن هزینه‌های جانبی زیادی را متحمل شویم، می‌توانیم با واردات طلا هم پول ملی را پشتوانه‌ادر کنیم و هم هزینه‌های جانبی را پرداخت نکنیم و به اندازه آن چیزی که صادر کردیم طلا وارد کنیم.

بحث تعهدات ارزی خیلی مطرح می‌شود، دقیقاً تعهد در قبال چه و برای چه؟

اکنون در شرایط خاص جنگ اقتصادی هستیم و یکی از چیزهایی که باعث می‌شود اقتصاد از بین نرود، پشتوانه‌های پولی مانند طلا و ارزهای معتبر خارجی است و اگر یک کشوری پولی را که انتشار می‌دهد بدون پشتوانه باشد، مانند این است که یک بی‌محل می‌کشد. از سال ۹۷ که سیاست جنگ ارزی نظام سلطه شدت گرفت و اتفاقاً در آن روزها سیاست آنها این بود که با خرید بالاتر ارز از طریق دو کشور همسایه ما یعنی (سلیمانیه عراق و هرات افغانستان)، کشور را از مرور بازنگری شد و گفتند می‌توان ارز و تعهد حاصل از هر کالایی که صادر می‌شود، ارز حاصل از آن زیر نظر بانک مرکزی بازگردانده شود یا به جای آن کالای مورد نیاز مانند دارو، نهادهای و... بیاورند که بعدها گفته شده، تهاتر کالانیز می‌توان انجام داد یا راه دیگری که پیشنهاد شد این بود که شمش طلای استاندارد بیاورند و براین اساس در ۹ ماهه نخست امسال ۵/۵میلیارد دلار طلا وارد کشور شده که یک رقم بی‌سابقه است چرا که ۱۱درصد ارزش واردات کشور را در مدت پانصده طلا تشکیل می‌دهد و برای اولین بار طلا در صدر واردات کشور جای گرفته است. بعد از آن به ترتیب ذرت و تelfن همراه است. رفع تعهدات ارزی می‌گویسد، صادر کنندگان موظف‌اند، ارز حاصل از صادرات را به کشور بازگردانند و برای اینکه کار خیلی سخت نشود و اتفاقات سال ۱۳۹۹ مجدداً رخ ندهد که در آن مقطع صادرات ما به خاطر همین قانون به ۴میلیارد دلار رسیده بود، آن سیاست پس از آن به نهادهای تولیدی، مانند نهادهای دامی بوده و بخش صادرات را به کسانی دیگری که می‌خواهند، واردات انجام دهند منتقل کر. سپس به این موضوع رسید که علاوه بر این روش‌ها، طلال را نیز بتوان وارد کرد.

در ۹ ماهه امسال رکورد صادرات غیر نفتی ۹ساله گذشته شکسته شد. این اقدام می‌تواند به بهبود وضعیت اقتصادی کمک کند؟ نگرانی از این جهت است که غالب ارزهای به‌دست آمده از سوی صنایع فولادی و پتروشیمی است و آنها نیز به‌دنبال گران‌سازی دلار هستند.

یک بخشی از این موضوع به واقعی‌تر شدن نرخ پایه صادراتی برمی‌گردد که براساس سیاست اتخاذ شده در سال ۹۸، نرخ پایه را درصدی کاهش دادند تا هزینه بازگشت ارز باشد. بنابراین در ارقام رسمی اعلام شده ۱۰ تا ۱۵درصد را به هزینه‌ها دیده بودند و متعهد شده، براساس نرخ پایه بیاورند. اکنون نرخ پایه کالاهای روز شده و این موضوع به ارزش واقعی کالای صادر شده نزدیک‌تر است. محصولات پتروشیمی در ۹ ماهه امسال نسبت به سال گذشته گران‌تر شده و حدود ۴۶درصد صادرات ما شامل محصولات پتروشیمی می‌شود و این محصولات حدود ۴۶درصد در وزن و ۳۲درصد در ارزش کالای صادراتی با افزایش همراه بوده است و همین محصولات پتروشیمی مؤلفه مهمی در افزایش صادرات ما هستند، یعنی از صادرات ۱۶میلیون‌تنی به ارزش ۴۳میلیارد و ۱۴۰میلیون دلاری کشور ۷/۵۰میلیون تن محصولات پتروشیمی به ارزش ۷/۱۹میلیارد دلار صادر شده است، همچنین صادرات فولاد در سال گذشته بیش از ۶میلیارد دلار و صادرات کل فلزات ۱۲/۷میلیارد دلار بوده که در صادرات ۴/۴۹میلیارد دلاری سهم قابل توجهی داشته است.

حدود ۷۰تا ۸۰درصد صادرات غیر نفتی ما شامل فولادی‌ها و پتروشیمی‌هاست؟

مس، آلومینیوم و... هم هستند. البته ما در صادرات، نیمه‌خام فروشی داریم و زمان مناسبی به سمت پتروشیمی رفتیم و آن را توسعه دادیم تا در زمانی که فروش نفت خام به مشکل برخورد از آوری به کشور متوقف نشود و ما الان داریم نتایج آن را با سهمی که در تجارت خارجی کشور دارد می‌بینیم و این اتفاق خوبی بود که روی داد چرا که سالانه حدود ۲۰ تا ۲۰میلیارد دلار کشور ما از پتروشیمی ارزآوری می‌کند و اگر قرار

بود مطابق با روال گذشته فقط نفت خام بفروشیم، مبلغی نمی‌شد ولیکن باید صنایع، لایه‌ها و حلقه‌های بعدی نیز راه بیافتند. برای مثال سولمین محصول وارداتی موبایل است که شامل یکسری کیت، مدارهای الکترونیکی، پلاستیک و فلزات است.

برگردیم به سؤال قبلی، با توجه به اینکه بخش عمده‌ای از صادرات غیر نفتی از سوی پتروشیمی‌ها و معدنی‌هاست و آنها نیز به دنبال گران‌سازی ارز هستند، می‌توان گفت افزایش صادرات غیر نفتی به نفع همه مردم است؟ چون هر چه دلار گران‌تر باشد برای اینها بهتر است.

این‌گونه نیست. در دنیا صادرات، موتور محرکه تولید است و قیمت کالا براساس یکسری از شاخص‌ها مانند نظام عرضه و تقاضا، کیفیت کالا، رقبا و... تعیین می‌شود و مانیز خارج از چارچوب این مؤلفه‌ها نمی‌توانیم بفروشیم و به نظر من اینها میانبری است برای تخریب تولید. مثلاً بگوییم، اگر یک نفر از چراغ قرمز رد شد، دیگر خودرو تولید نکنیم در صورتی که باید در عوض نظارت را بیشتر کنیم. در کشور ما به دلیل تعدد وجود قوانین و تعدد دستگاه‌های مرتبط با تجارت خارجی، نظارت کاربردی نداریم و در یک‌جا بیش از حد بوده و ممکن است به موضوعی گیر دهیم که شاید موضوع و علت چیز دیگری باشد. پس نشان می‌دهد نگاه و نظرات ما، نگاه منافع ملی نبوده و باید از ارز صادرات برای کشور استفاده کنیم و شرکت‌هایی که ورود پیدا می‌کنند باید نگاه سودآوری از طریق مسیر تولید محور داشته باشند و نه اینکه خودشان کالا را با دلار آزاد بفروشند و دلار را با قیمت دیگری دریافت کنند. برای جلوگیری از این مشکل می‌توان با نظارت بیشتر و بی‌طرفانه مسیر را شفاف و نورانی کنیم و وقتی مسیر روشن باشد، تخلف‌ها در آن بهتر دیده می‌شود.

با توجه به اینکه کشور برای برون رفت واردات از شرایط فعلی به رونق تولید نیاز دارد، واردات از بی‌ضابطه در چنین شرایطی چه تبعاتی برای کشور دارد؟

زمانی منابع مالی ما خوب بود و رکورد ۶۹ یا ۶۶میلیارد دلار در واردات داشتیم، در کل برای واردات در دنیا استراتژی وجود دارد و با توجه به شرایط مختلف از جمله جنگ دلار می‌کند. در کشور ما زمانی اکثر «کد تعرفه‌های کالایی» به جز موارد مرتبط با ممنوعیت شرعی و قانونی واردات آزاد بود و همه چیز می‌توانست وارد شود و فقط حقوق ورودی و سود بازرگانی آن مشخص می‌شد و در آن زمان ممکن بود هر چیزی وارد شود ولی در سال‌های اخیر و به خصوص از سال ۹۷ به بعد واردات هدفمندتر شد و کمتر شاهد واردات کالاهای غیر ضروری هستیم که قبلاً وارد می‌شد. حدود ۷۰درصد وزنی کالاهای وارداتی کشور، شامل کالاهای اساسی مانند کره، سویا، دارو و... است.

اگر برای بعضی از این کالاها برنامه‌های میان مدت و بلندمدت داشته باشیم، آیا می‌توان آنها را در داخل تولید و تأمین کرد؟

بله حتماً می‌شود. بخشی از واردات ما شامل نهاده‌های تولیدی برای کارخانجات است که این مورد هم‌بد نیست. برای مثال چند کارخانه تولید آلومینیوم در کشور داریم و شاید ۱۰ تا ۱۵درصد نیاز این کارخانه‌ها را می‌توان از معادن داخلی آلومینا تأمین کنیم و بیش از ۸۰درصد مواد مورد نیاز آنها از خارج از ایران تأمین و اینجا فرآوری می‌شود، در مس هم همین‌طور است و باوجود اینکه معادن خوب مس اکتشاف شده، ولی نیاز تولید کارخانه‌های خیلی بیش از آن چیزی است که در کشور استخراج می‌شود و از خارج از کشور به عنوان مواد اولیه وارد و باعث می‌شود، چرخ تولید بچرخد. در روی هم به همین شکل از ترکیه و جاهای دیگر خاک روی وارد و در اینجا فرآوری و سپس صادر می‌شود. بخشی از این نهادهای تولید، ماشین آلات مرتبط با تولید، نوسازی واحدهای تولیدی و معادن بوده است. قسمت دیگر واردات، داروست که تولید چند میلیارد دلار را سرم گرفته تا داروهای خاص را از کشورهای اروپایی و اطراف وارد می‌کنیم. در مجموع عمده کالاهای وارداتی ما کالاهای ضروری هستند.

وضعیت واردات سال گذشته به چه صورت بود؟

سال گذشته کلا حدود ۵میلیارد دلار واردات داشتیم که از نظر وزنی، حدود ۶۰درصد آن نهادهای تولید بوده‌اند. همچنین از یکی، دو سال گذشته که واردات خودرو مجاز شده است که براین اساس از ابتدای سال جاری تا پایان آذر، ۳۵هزار دستگاه خودرو وارد کشور شده و از گمرک ترخیص شده است. کل مبلغ این خودروها ۷۵۰میلیون دلار بوده و در مقایسه با عدد کل واردات ۵۰میلیارد و ۸۸۹میلیون دلار در ۹ ماهه نخست، عدد کوچکی از نظر ارزشی است. واردات کامیون‌ها و کشنده‌ها نیز در حدود ۳۰ تا ۴۰هزار دستگاه بوده که این رقم برای کشور نیاز است، بنابراین این کالاهای غیر ضروری نیستند. از سال ۹۷ تا چند ماه پیش، برای مدیریت درست منابع ارزی و اولویت دادن به تولید و همراه مردم حدود ۳هزار و ۱۰۰قلم کسد تعرفه برای واردات ممنوع اعلام شد که شامل کالاهای لوکس بوده یا مشابه آن در داخل کشور تولید می‌شد، الان به دلیل پایان مهلت قانونی این سیاست، باید مجدداً در خصوص این میزان کد تعرفه تصمیم‌گیری شود.

واردات و صادرات در ۹ ماهه امسال چقدر بوده‌است؟

در این مدت، واردات ما ۵۰میلیارد و ۸۸۹میلیون دلار و صادرات نیز ۴۳میلیارد و ۱۴۰میلیون دلار بود. اگر دقیق حساب کنیم حدود ۷میلیارد و ۲۴۹میلیون دلار تراز تجارت خارجی با احتساب طلا و بدون احتساب برق و خدمات فنی و مهندسی منفی می‌شود و اگر ۵/۵میلیارد دلار طلا و ۷۵۰میلیون دلار واردات خودرو را حذف کنیم، تراز ما حدود یک میلیارد و ۳۹۹میلیون دلار منفی است که با محاسبه صادرات برق که به گمرک اظهار نمی‌شود و خدمات فنی و مهندسی، شاید تراز تجارت خارجی ما بدون محاسبه فروش نفت خام و سفید در نقطه سر به سر است.